

neb, et se innimienne rummalaste efsib, kes
süüd Jummal peale aiab, kui ta läski
hästi ei käi. — Müüd tahhame meie
ommeti ka sedda teist asja tähhele panna,
kellest meie wanna küllakubjas ütles, et ses
se sü pididi ollema, et meil müüd teine lug-
gu peaks ollema, kui meie esirvannemil.
Mis assi se olli ommeti?

Üks teine mees. Küllap ses ikka se sü
on sedda üfski ei woi salgada. Range
moisa tõ ja piin teeb meile otsa peale.

Josep. Eks siis meie wõnnemad ka moisa
tõdd ei teinud, ja maksu ei maksnud?

Küllakubjas. Küllap se teada, et nemo-
mad ilma tõdd teagematta ei olnud: ag-
ga mis nende tõ olli meie tõ wastu! se
oli nenda kui lapse mäng.

Josep. Kas so meles on weel, wanna
taar, kui palju teggo so isä moisa teggi?

Küllakubjas. Mks ma ei mäleta!
Meie isjal onjal olid addra maad ja hei-
na.

namaad päes; ja piddas teohisse allate ja
waimo allate moisas.

Josep. Kui palju innimesi teid siis
olli tallus?

Küllakubjas. Meil olli, isä ja em-
ma, tel ja lelle naene, se on, nelli tõtegi-
giad innimesed, kui meie lapsed alles wäe-
timad ollime. Se olli pärrast katko, kui
ei olnud palju rahwast.

Josep. Kui palju lojuski olli teil sel puh-
kul?

Küllakubjas. Meil olli Jummal tän-
natud paar hobbosi, olli paar hãrgi, olli
tõkki nelli lehna, olli lambokesi ja sea-
porsad —

Josep. Kas siis sinno isä joudis selle
rahwaga ja nende lojustega addra maad
harrida? ja peãlegi moisa teggo tehha?

Küllakubjas. Egga ta keik maad ei
prukind: harris ni palju kui ta joudis:
muist maad olid tellus. Agga olli Jum-
mal